

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **M. H.**, bytem ..., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížova 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2013, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně napadala rozhodnutí vydané ČSSZ dne 24. 4. 2013 pod č. j. ..., kdy ČSSZ rozhodla tak, že zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č. j. ... ze dne 11. 3. 2013.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala včas žalobu, kdy nesouhlasila s tím, že žalobkyni byl dle jejího názoru neoprávněně odňat invalidní důchod pro invaliditu III. stupně a byla uznána invalidní ve stupni invalidity II. Dle jejího názoru posudkový lékař se zřejmě zabýval otázkou invalidity žalobkyně ve vztahu k ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Nezhodnotil tak celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity žalobkyně vzhledem k položce č. 8, kap. VI, přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti. Jak vyplývá z lékařské dokumentace, trpí žalobkyně velmi těžkým postižením pohybového aparátu. Denní aktivity jsou těžce omezeny, není schopna vykonávat pracovní činnost. Kromě toho má po pracovním úrazu páteře také těžké postižení obou kolen, těžké porušení nožní klenby a také těžkou artrózu malých kloubů na nohou i rukou, které jí znemožňují pohyb. Posudkový lékař nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že její zdravotní stav se oproti roku 2002 nadále zhoršil. Dochází k deformování

končetin a omezování jejich pohyblivosti v takovém stupni, že bez pomoci se neobejde. Zhoršení jejího zdravotního stavu se projevilo také tím, že na základě rozhodnutí příslušného posudkového lékaře jí byly přiznány od srpna roku 2003 výhody III. stupně inv. ZTP. Podotýkala, že je v invalidním důchodu z důvodu těžkého pracovního úrazu ze dne 5. 8. 2002 a po všech těchto peripetiích je poškozena i psychicky.

Z uvedeného dle žalobkyně vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 359/2009 Sb., v platném znění. Navrhovala proto, aby soud vydal rozsudek, kterým zruší rozhodnutí ČSSZ, neboť tímto rozhodnutím se žalobkyně cítí velmi poškozena jak z hlediska morálního, tak etického a i jako občan ČR.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve věci navrhovala proto důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., v platném znění. Rozhodnutí ve věci samé proto ponechává na úvaze soudu dle závěru posudkové komise.

Pokud jde o napadené rozhodnutí ČSSZ z 24. 4. 2013, bylo z jeho odůvodnění zjištěno, že rozhodnutím z 11. 3. 2013 zamítla účastníci řízení žalovaná žádost o změnu výše invalidního důchodu podle ust. § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Hodonín ze dne 22. 2. 2013, podle kterého je účastnice řízení nadále invalidní pro invaliditu II. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozhodnutí podala ve lhůtě stanovené zákonem žalobkyně námitky. V rámci námitkového řízení, jak z rozhodnutí vyplývá, byl vypracován další posudek o invaliditě ČSSZ, a to dne 23. 4. 2013. Z něho bylo zjištěno, že účastnice řízení je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona, ale jde nadále o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě určena ve výši 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastnice řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavu po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének), písm. c) (se středně těžkým funkčním postižením, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, kdy jsou některé denní aktivity omezeny), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, podle které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 – 40%. Lékařka ČSSZ stanovila míru poklesu pracovní schopnosti v horním rozmezí dané

položky 40% pro stav po operaci páteře, navýšení 10% míry poklesu pracovní schopnosti volila pro další zdravotní postižení – stav po implantaci TEP kolenního kloubu s příznivým pooperačním průběhem, obezita, hallux rigidus oboustranný, bolestivý syndrom obou přednoží. Ostatní vyjmenovaná zdravotní postižení nemají vliv na posudkové hodnocení. V posudkovém hodnocení bylo již i přihlédnuto ke středoškolskému vzdělání s maturitou a k pracovní profesi posuzované – administrativní pracovnice, na celý pracovní úvazek.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posuzovat zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně, a to PK MPSV ČR na pracovišti v Brně. Posudková komise posudek vypracovala 6. 3. 2014, když posudková komise jednala ve správném, tedy zákonném složení.

Z posudku PK MPSV ČR bylo zjištěno, že se jedná o posuzovanou, která 31. 5. 2013 dovršila 59 let věku, s celoživotní praxí v administrativních činnostech – účetní, hlavní pokladní apod. Po úrazu z roku 2002 byla v rámci řízení o přechodu z pracovní neschopnosti do invalidity uznána plně invalidní posudkem OSSZ ze dne 12. 8. 2003 (byl stanoven pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti 70%). Plná invalidita byla potvrzena při kontrolách zdravotního stavu v letech 2004, 2005 a 2008.

Na základě prostudované dokumentace PK konstatuje, že nejpozději při posouzení zdravotního stavu na OSSZ dne 27. 8. 2008, kdy bylo naposledy potvrzeno trvání plné invalidity, došlo k posudkovému omylu. 70% pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven podle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., kap. XV, oddílu F, položky 3, písm. d), kde jsou uvedeny stavy po operacích páteře a plotének v perioperačním období a rekonvalescenci (zpravidla po dobu 1 roku). O takový stav u posuzované již zdaleka nešlo. Pokles pracovní schopnosti měl být stanoven podle tíže zjištěných funkčních poruch (které byly v té době podobné jako v současnosti, nanejvýš středně těžkého stupně).

Při kontrole plné invalidity na OSSZ dne 9. 8. 2011 byl stanoven pokles pracovní schopnosti již jen 50 % a došlo ke snížení ze III. na II. stupeň invalidity, který byl potvrzen i námitkovým řízením dne 20. 10. 2011. Dne 7. 1. 2013 si posuzovaná podala žádost o navrácení III. stupně invalidity.

K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 24. 4. 2013 byl zdravotní stav posuzované po stránce rozhodujícího postižení bederní páteře po operaci z roku 2002 dlouhodobě stabilizovaný s přetrvávající poruchou dynamiky bederní páteře, kterou ošetřující neurolog hodnotí jako středně těžkou, a s lehkou až střední poruchou statiky. Přetrvávaly bolesti bederní páteře a občasné vyzařování bolesti do dolních končetin v distribuci kořenů L5. Nebylo prokázáno poškození míchy, nervů ani jiné závažnější funkční poruchy. Nebyly zjištěny parézy končetin, svalové atrofie ani jiné poruchy hybnosti končetin neurologického původu, nejednalo se o těžké funkční postižení páteře. Vyšetřením při dnešním jednání PK zjišťuje příznivý klinický neurologický nálezn bez podstatnější funkční patologie, kterého je zřejmě dosaženo soustavnou aktivní rehabilitací.

Dne 17. 2. 2012 byla úspěšně provedena implantace úplné náhrady levého kolenního kloubu. Absolvovala následně i lázeňskou léčbu. Rozsah pohybu levého kolena byl k datu vydání napadeného rozhodnutí v normě, odpovídající provedenému výkonu. Funkce levé dolní končetiny byla po stránce stavu po implantaci endoprotézy dobrá, celková pohyblivost, schopnost chůze a stání nebyla podstatněji narušena poruchou funkce levého kolena. Na pravém kolenním kloubu byla zjištěna artróza bez dokumentované zásadnější funkční poruchy kloubu. Omezení způsobovala bolest. Na drobných kloubech rukou a základních kloubech palců nohou byla popsána artróza. Motorika a funkce rukou postižena významněji nebyla. Palce nohou jsou rigidní a při chůzi bolestivé. Závažné deformity nohou popsáno nebylo. Šlo o lehkou funkční poruchu v oblasti nohou, stereotyp chůze narušovaly bolesti. Obezita těžkého stupně bez dokumentovaných pokusů o redukci hmotnosti sama osobě nezpůsobovala pokles pracovní schopnosti posuzované.

K námitkám uvedeným v žalobě PK uvedla:

Kap. VI, položka 8, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., hodnotí postižení míchy, míšních kořenů a pletení, syndromy ochrnutí, o což se u posuzované nejedná. Porucha funkce páteře, kterou posuzovaná trpí a která je výše popsána a zhodnocena, nezpůsobuje porušení míchy, míšních kořenů a není přítomen syndrom ochrnutí. Z toho důvodu PK pokles pracovní schopnosti posuzované nehodnotí podle této položky. Kritéria pro posouzení zdravotního stavu k žádosti o průkaz mimořádných výhod jsou odlišná od kritérií pro stanovení stupně invalidity. Stupeň průkazu mimořádných výhod a stupeň invalidity nemají vzájemný vztah.

V posudkovém závěru PK uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý syndrom páteře, který je v posudku funkčně zhodnocen. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, a to zařazením do **Kap. XIII, oddíl E, položka 1c) ... 40%.**

Poruchu funkce páteře PK hodnotí na horní hranici rozpětí i přesto, že funkčně významný neurologický nález ani jiné příznaky uváděné v dané položce přítomny nebyly. Vzhledem k ostatním zdravotním postižením a rozvíjejícím se degenerativním změnám skeletu v daném věku, zvýšila horní hranici o maximálně možných 10 %.

Pokles pracovní schopnosti celkově činí 50%.

Při posouzení, které je velmi vstřícné, zohledňuje PK i skutečnost, že za dlouhou dobu, po kterou posuzovaná nebyla pracovně zařazena, ztratila potřebnou praxi pro výkon kvalifikované práce; také věk, ve které má již nárok na starobní důchod.

Pokles pracovní schopnosti PK nestanovuje dle položky 1d) citovaného ustanovení, protože nebyla naplněna kritéria tam uvedená, jak plyne z posudkového hodnocení.

Se zjištěným zdravotním stavem nebyla schopna vykonávat fyzicky náročnou práci. Byla schopna vykonávat práce s menšími nároky na tělesné schopnosti.

Žaloba není důvodná.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. 2 § 39 uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně.

V daném případě z provedeného důkazu, a to posudku PK MPSV ČR ze 6. 3. 2013 zcela jednoznačně vyplynulo, že u žalobkyně se jedná o invaliditu II. stupně, když posudek PK MPSV vyšel ze všech odborných lékařských nálezů, které byly jasně a srozumitelně posudkovou komisí zhodnoceny, když posudková komise také podrobně zdůvodnila, proč zdravotní stav žalobkyně neodpovídá III. stupni invalidity. Posudek, který tedy PK MPSV ČR vypracovala, je posudek úplný, správný a přesvědčivý a proto z jeho závěru při vydání rozhodnutí soud vyšel.

Soud uvádí, že PK se také jasně a srozumitelně vypořádala se všemi námitkami posuzované.

Provedeným dokazováním bylo tedy zjištěno, že rozhodnutí žalovaná vydala na základě řádně zjištěného skutkového stavu věci, v souladu s platnou právní úpravou a proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. dubna 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová